

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu hørte vi hr. Bjørn Elmquist sige, at i ganske enkelte tilfælde måtte man overveje en livsløn til de folk, som var blevet fyret og derefter ville have meget svært ved at få arbejde, fordi de var blevet blacklistet.

Jeg vil spørge hr. Bjørn Elmquist og også statsministeren, fordi han i sit svar var inde på en godtgørelse, om man har tænkt sig, at det skulle smitte af på det private arbejdsmarked, hvor mange aktive tillidsfolk bliver fyret, og hvor fyringen bliver kendt uberettiget, men hvor de stort set aldrig bliver genansat, men får en meget, meget lille erstatning, bliver blacklistet i årevis. Eller er det kun noget, der skal gælde for nogle få på det offentlige arbejdsmarked?

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan godt forstå, at hr. Bjørn Elmquist har et udtalt behov for at pointere, at han ikke ønsker at fortsætte den hetz, som han har været eksponent for og sat i gang vedrørende dette.

Er det ikke hetz, hvad hr. Bjørn Elmquist siger? Hvis et medlem er stik imod den opfattelse, et flertal kan have, om, hvad penge skal bruges til, så er det stenalderdemokrati. Nu har vi siddet her i Folketinget i fire år, hvor et utrolig lille flertal har kørt et stenalderdemokrati igennem. Hele det danske demokratiske system er bygget op omkring hr. Bjørn Elmquists stenalderdemokrati.

Og hvad var det så, hr. Bjørn Elmquist sagde organisationerne skulle finde ud af? Jo, fagforeningerne skulle finde ud af, hvordan man klarede den situation, at der var enkelte medlemmer, der havde en anden politisk opfattelse.

Så vil jeg gerne spørge hr. Bjørn Elmquist: hvis det her ikke er en hetz imod fagforeningerne, hvordan vil hr. Bjørn Elmquist så sikre, at jeg ikke, hver eneste gang jeg køber en salmiakstang eller et pund margarine, kommer til at betale til hr. Bjørn Elmquists og statsministerens partier, som er mig så inderligt imod? Hvordan vil hr. Bjørn Elmquist sikre det?

Hvis hr. Bjørn Elmquist ikke – det har han selvfølgelig ikke tænkt over – har nogen fornuftig forklaring på, hvordan organisationerne vil klare det, og hvordan man vil lov-

give om det, i, hvad der begynder at ligne totalitære systemer vedrørende foreningsfriheden, så er det kun en ordfloam, og så er det bare hetzen, der skal fortsætte.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Partiet Venstre fortjener absolut ros, fordi det gentagne gange har hyldet organisationsfriheden. Ja, det ligger vel i hele Venstres historie, at man går ind for frihed.

Ved at lytte til hr. Bjørn Elmquist her i dag kunne man få det indtryk, at Venstre mener, man klarer dette store problem ved at udbetale større erstatninger til de personer, det går ud over. Jeg håber ikke, det er rigtigt opfattet. I modsætning til hr. Kaj Poulsen mener jeg absolut, at den tale, hr. Bjørn Elmquist holdt, ikke var særlig markant.

Jeg håber ikke, på baggrund af den højesteretsdom, der ligger, at det flertal, der findes herinde i Folketinget, nøjes med at vedtage et eller andet om, at erstatningssummerne skal være større eller noget i den retning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Statsministeren talte i sin redegørelse om nogle overvejelser om konkrete tiltag. Fru Elisabeth Bruun Olesen vil jeg svare, at jeg bød lidt mere konkret, end statsministeren gjorde, men hermed være ikke sagt, at vi har fundet den endelige afklaring på disse ting. Der skal nu et lovgivningsarbejde i gang. Det skal udredes, og det er ikke let. De ting, fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på, kan have relation dertil. Det skal jeg ikke kunne afvise i talende stund.

Til hr. Kaj Poulsen: jamen hvorfor sender Socialdemokratiet så ikke nogen af de love, som vedtages herinde, ud til folkeafstemning, eller får dem udsat til efter et valg? Der er masser af mindretalsbeskyttelse for mindretal, som hr. Kaj Poulsen jo tilhører her i Folketinget, så man kan sende det ud eller i hvert fald få varetaget sine interesser.

Sådanne ting findes der ikke i fagforeningerne. Hvad med en urafstemning om disse sager a la det, man har indført i England? Der kunne jo være en urafstemning ved hver eneste kontingentindbetaling, hvor hvert enkelt medlem kunne sætte kryds, eller lade